

379 J. V. SNELLMAN – A. F. BORENIUS 27.XII 1876 HUB, SLS 381

Heders Bror.

Intet annat än vänskapsfull helsning och tack jemte mårk 90 – för vanlig destination. Gläder mig att få oftare träffas på våren. Välkommen då, när annorstädes lika tråkigt är till Din gamla

broder Snellman 10

H:frs d. 27/12 76.

380 J. V. SNELLMAN – Z. TOPELIUS & A. F. GRANFELT 1876 HUB, JVS handskriftssamling

Till Vännerna Z. Topelius och Granfelt.

20

Det är klart, att jag ger Morgonbladet mitt ringa namn; för att hjälpa upprätthålla en organ på Svenska för de Finska sträfvandena.

Min tanke är, att bladets undergång, som hotar, vore en olycka icke blott för dem, utan för landet. Ty de Finska bladen ensama göra då ett underjordiskt arbete, som befäster ett stort svalg mellan folket och den maktegende klassen.

Jag anser derföre, att bladet bör understödas, ehuru jag afstyrkte dess första uppsättande, emedan nödiga andliga krafter saknades.

Kommer årgång 1877 till stånd – som ännu är ovisst – vill jag utan signatur verka, hvad jag kan, för innehåll och hållning. Har löfte, att allmän plan för redigerandet skall på förhand i samråd uppgöras och följas. Skall sub rosa dervid binda vårt deltagande. 30

Ledande redaktör torde blifva Mag. Forsman, nu Direktor för Finska skolan – son till Ilmola prosten. Skall vara lugn, allvarlig man, med kunskaper och förmåga. Löpande omsorger skötes af ett biträde.

Topelius skall hålla vid gifvet löfte. Skrif en novellstump eller dylikt, neutralt, om Du önskar visa neutralitet. För Granfelt vet jag, att det är en verklig hugnad att lägga in ett ord i tidens frågor – Listan stannar hos mig och förevisas blott åt redaktionen, som må intyga, att meddeladt. 40

J. V. S:n

381 OM EXTRAPROFESSIONER VID UNIVERSITETET, KONCEPT HUB, JVS handskriftssamling

I alla tider har besättandet af en professorsplats vid vårt universitet gifvit anledning till förvecklingar. I andra länder t. ex. i Tyskland går saken mycket lätt för sig. Ty regeringarne besätta tjensten, utan annan omgång än den utseddes samtycke. Denne betingar sig vissa löneförmoner, och den regering, som vill och kan bäst betala, vinner för sitt universitet de berömdaste lärare. Konkurrenten drifver regeringarne att öfverbjuda hvarandra. Ty Studenterna gå till det universitet, som 50